

padu 1926 a obsahují vedle různých ustanovení také to, že obec si vyhrazuje za všech okolností zadání pachtu. V protokole z 9. ledna 1927 se mluví sice o veř. dražbě a výrazu tohoto bylo užito také v uvedeném inserátu, ale vzhledem k tomu, že esentiale dražby, totiž připadnutí pachtu osobě, jež učinila nejvyšší podání, bylo výslovně vyloučeno, není pochyby, že se zde o veř. dražbu nejednalo. Avšak zmíněné okolnosti, totiž veřejné vyhlášení pronájmu a všeobecně poskytnutá možnost k nahlédnutí do pacht. podmínek svědčí tomu, že se dle povahy věci jednalo o veřejně vyhlášené řízení ofertní, přes to, že bylo užito nesprávného výrazu »dražba«, s čímž jest také ve shodě, že si obec vyhradila zadání pachtu, poněvadž na rozdíl od dražby není při řízení ofertním obec vázána na nejvyšší nabídku. Na tom nemění nic okolnost, že nabídky nebyly podány písemně, poněvadž není předpisu, vyžadujícího pro řízení ofertní nezbytně písemné formy, a také nepřičí se zásadně povaze ofertního řízení, že oferenti měli možnost své podání zvýšiti; posléze nelze shledávati závadu ani v tom, že účast v řízení ofertním nebyla podle zadávacích podmínek zcela volna, kdyžt podávání ofert nebylo omezeno na určitý okruh osob individuálně označených.

Nss tudíž neshledal, že by tu nebylo předpokladů § 23 bodu 3 ob. fin. novely, pročez bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss, aniž bylo třeba zabývati se ostatními námitkami stížnosti.

Č. 7992.

Policejní právo trestní. — Samospráva obecní:
I. Vyhláška magistrátu hl. města Prahy z 23. února 1909 o předpisech, jež jsou stavbyvedoucí povinni zachovávat při bourání a provádění staveb, má zákonný podklad v § 143 obecního řádu Pražského z r. 1850. — II. Prokurista stavební firmy není policejně zodpověden za nezachováání předpisů zmíněné vyhlášky.

(Nález ze dne 3. června 1929 č. 15.903/28.)

Prejudikatura: Boh. A. 1553/22.

V ě c: Antonín P. v P. proti zemské správě politické v Praze o trestní nález.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Trestním nálezem z 24. dubna 1926 magistrát hl. m. Prahy, zjišťuje na základě provedeného šetření, že v noci ze 16. na 17. března 1926 stavební materiál v jízdní dráze v Praze II., ... ulici, před domem č. ..., na kterémžto domě prováděla přestavbu fa Ing. Frant. H., stavitel, opatřen byl dvěma svítilnami, jednou směrem k ... , druhou směrem k ... a že jedna svítilna byla zhasnuta, takže chodci byli ohroženi jednak složeným dřívím, jednak hromadami vykopané hlíny, uznal st-le, prokuristu jmenované firmy, vinným přestupkem bodu 13 odst. 6 magistrátní vyhlášky z 23. února 1909 č. X a D 1632/6-5 a uložil mu na základě § 143 obecního řádu pro Prahu peněžitou pokutu 20 Kč, v případě nedobytnosti vězení v trvání 48 hodin.

Nař. rozhodnutím nevyhověla zsp. podanému odvolání, poněvadž skutková podstata přestupku jest prokázána seznáním stráže a výpovědí domovníka Jana Ch. K námitce, že na straně st-le jest nedostatek pasivní legitimace, podotknuto, že jest bezdůvodná, ježto cit. vyhláška ustanovuje, že stavbuvedoucí jsou povinni, provádějí-li stavby, zachovávatí předpisy, ve vyhlášce vytčené. Vyhláška sama v bodě 9 odst. 3 a v bodě 12 odst. 3 blíže určuje, že stavbuvedoucím je ten, kdo stavbu provádí. Ježto v daném případě prováděla stavbu fa H., jejímž prokuristou jest st-l, byl zodpovědným za dodržování předpisů cit. vyhlášky.

Rozhoduje o stížnosti, musel se nss především zabývatí námitkou stížnosti, že magistrátní vyhláška z 23. února 1909, o niž se nař. rozhodnutí opírá, je nezákonná, ježto postrádá zákonného zmocnění. Námitku tu shledal nss bezdůvodnou.

Podle § 143 obecního řádu Pražského z 27. dubna 1850 č. 85 z. z. jest magistrát povinen pod řízením a odpovídáním starosty vykonávati místní policii, kteráž obci přísluší. Podle § 81 měst. statutu přísluší obci v oboru místní policie vykonávati také policii uliční a stavební. Vydal-li magistrát u vykonávání této své působnosti onu vyhlášku, která s výslovným poukazem na § 143 obecního řádu Pražského dává předpisy, jež stavbyvedoucí v zájmu obecné bezpečnosti jsou povinni zachovávatí, bourají-li neb provádějí-li stavby, pak nemůže stížnost právem tvrditi, že by vyhláška ta neměla dostatečného podkladu v zákoně.

Důvodnou shledal však nss stížnost, pokud namítá, že st-l jako prokurista firmy H. nemůže býti činěn zodpovědným za opomenutí, které se mu klade za vinu.

Uvedená vyhláška stanoví v bodě 13, odst. 6, že v případech, kdy je zapotřebí stavivo ponechatí přes noc na místě volně přístupném, nutno postaviti dle potřeby svítilny se světlem a pod náležitým dozorem. Jako osoba povinná zachovávatí předpisy cit. vyhlášky, a tedy také za zachování jich zodpovědná, označuje se jak v úvodu vyhlášky, tak také i na různých jednotlivých místech »stavbuvedoucí« (viz body 9, 12) a jako stavbuvedoucí označuje se »ten, kdo stavbu provádí« (ibidem).

V daném případě byla jako stavbuvedoucí žal. úřadem uznána firma František H. Žal. úřad uznal st-le zodpovědným za dodržování předpisů uvedené vyhlášky jediné proto, že jest prokuristou zmíněné firmy. Má tedy úřad zřejmě za to, že prokurista již na základě udělené mu prokury jest také — aspoň pro obor cit. vyhlášky magistrátní — trestně zodpověden za činy a opomenutí svého zmocnitele. Názor tento nemá však v uvedené vyhlášce podkladu a není ani jinak správný.

Podle čl. 42 obch. zák. zmocňuje prokura ke všem soudním a mimo-soudním obchodům a právním jednáním, které se vyskytují při provozu obchodní živnosti. Leč toto vymezení práv prokuristy platí jen pro obor práva soukromého a nelze z něho dovozovati totožnost právního postavení a z toho plynoucí odpovědnost ve směru veřejnoprávním a zejména v ohledu policejně-trestním (srov. nál. Boh. A. 1553/22). Ježto tedy podle uvedené vyhlášky jest zodpověden toliko stavbuvedoucí a udělení prokury má význam jen pro obor práva soukromého a nikoliv též pro obor práva trestního, je nař. rozhodnutí nezákonné.